Ao. 1855. Zaturdag, — No. 33. 17 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 13n. dezer maand No. 295, is, onder de nadere goedkeuring des Konings:

a. Aan de Beambten van Politie D. Spinhoven en J. Frankhauser, op hun verzoek, verleend *eervol* ontslag uit de dienst, met toekenning van Pensioen.

b. Tot *Beambten van Politie* benoemd: H. Lodding en P. A. Stoffels; met bepaling dat zij, de dienst zulks vereischende, tevens als *Dienaar van Justitie* of *Veldwachter*, zullen kunnen worden te werk gesteld.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements - Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 13n. dezer maand No. 297, is, onder de nadere goedkeuring des Konings:

a. Aan den Heer J. E. H. Hubert, wegens vertrek uit de divisie *Para*, *eervol* ontslag verleend als 2e. Luitenant dier divisie; en

b. Tot 2*n. Luitenant* in die divisie benoemd, de Heer G. C. F. Leue.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1855.

Alzoo A. E. C. F. Langguth, van het Gouvernement heeft verzocht, om een stuk land gelegen ten noorden aan het kanaal, vroeger bestemd geweest om te worden geopend tot aan de rivier *Saramacca*, groot *een* hunder, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen; zullende anders over het perceel land door het Gouvernement worden beschikt, naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 (G. B. e. a. No. 8.)

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1855.

Alzoo W. M. Wons, van het Gouvernement heeft verzocht, om het Erf La. F No. 112 in pacht te mogen bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op het bedoelde Erf, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements - Secretarie in te dienen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

Maart 14. Van het slavenkind *Sophie*, geboren in 1853, dochter van *Hendrika*, — toebehoorende aan plantaadje *Oiembò*; divisie *Para*.

» » Van de slavenkinderen: *Betje*, geboren in 1846, *Willem*, geboren in 1846 en *Philip*, geboren in 1849 allen kinderen van *Leentje*, — toebehoorende voor den vrijdom aan D. J. J. Mens.

» » Van het slavenkind *Margariet*, geboren in 1846, dochter van *Bebé*, — toebehoorende aan de weduwe J. Bromet geboren Sanches.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 14n. dezer maand No. 302, is, ter vervanging van het afgetreden Lid van den Kolonialen Raad H. G. Roux, tot *Voorzitter van de Commissie voor de Patenten*, over het loopend jaar benoemd, het Lid van den Kolonialen Raad P. R. Planteau.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1855.

Bij Gouvernements - resolutie van den 15den dezer maand, No. 305, is aan de zich noemende Antoinetta Sophia van der Starre vergund om voortaan dien naam te dragen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1855.

(4214) Ten verzoeke van den Heer Abraham Levi, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1855.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Daniel Fernandes (zich schrijvende Daniel David Fernandes)

en

Sara Lyons (zich schrijvende Saly Lyons.

Jacob Samuels

en

Harriette Anna de Vries.

De adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van de ontvreemding van eene KOPEREN TROMMEL met de navolgende daarin aanwezige voorwerpen, te weten:

(3) *Drie* ellen zoogenaamde *Abia*,

(1) *Een* paar *zilveren Oorringen* met *witte Steenen*,

(1) *Een* snoer *fijne gouden Paarlen*.

(9) *Negen* stuks *gouden Paarlen*, van groot kaliber,

(2) *Twee* stuks *groote Bloedkoralen* en

(1) *Een gouden Ornament*, voorstellende eene Korenspier.

Zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om opgemelde voorwerpen niet te koopen en uitgenoodigd, om, bijaldien dezelve ter verkoop mogten worden aangeboden, aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e. Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de Platte Brug, aangifte te doen.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1855.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Op den 3den Maart ll. de slaaf *Sela*, aankomende de Plant. *Montresor*.

Op den 6 Maart ll. de slaaf *Abuis*, aankomende de minderj. kinderen Jacot des Combes.
Op den 10 Maart ll. de slaaf *Dirk*, aankomende den minderj. Wm. Balsem.
Op den 12 Maart ll. de slaaf *Abuis*, aankomende den Ll. J. C. Putscher.
Terwijl sedert 1o. Februarij ll. nog als afwezig zijn opgegeven:
1o. De slavin *Adriana*, aankomende J. P. A. van Heuren.
2o. De slavin *Anna*, aankomende A. G. Rehme.
3o. De slaaf *Baron*, aankomende Koegestellen, en
4o. De slaven *Sophie*, *Charlotte*, *Henriette*, en *Louise*, aankomende A. B. de Vries.
Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1855.
De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN

Administrative Politie.

Aan de Ingezetenen dezer stad en van hare buitenwijken wordt bij deze kennis gegeven, dat gedurende de maand April (*) door de Administrative Politie eene *ALGEMEENE SCHOUWING* zal worden gehouden over de *Straten*, *Gebouwen*, *Grachten*, *Waterloozingen*, *Keukens* en *Stookplaatsen*; en zulks in overeenstemming met de voorschriften, vervat in de Publicatien van 25 November 1828 G. B. No. 17 en 2 Julij 1835 G. B. No. 13.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1855.
De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

(*) In onze Ns. 31 en 32 staat abusivelijk *Maart.*

Schutterij van *Paramaribo.*

Het Aanslag-Register der Contributie-schuldigen over dit jaar in gereedheid zijnde, zoo worden belanghebbenden geinformeerd, dat hetzelve van heden af tot en met den 26sten dezer, ten kantore van den Kwartiermeester ter inzage is liggende.

Paramaribo, den 16 *Maart* 1855.
De Majoor, Kommandant der Schutterij voornoemd,
B. C. van den Ende.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Rotterdam, 2 *Februarij*

Dezer dagen is door een ingezeten der gemeente Zeddam, den landbouwer J. B. Brinkhof, een werktuig uitgevonden en in het klein voltooid, strekkende tot vervanging van den stoom en alle andere beweegkracht.

Wij zijn in de gelegenheid geweest dit kunststuk te zien en te bewonderen. Volgens de verklaring van den uitvinder bevat dit werktuig het beginsel der *eeuwigdurende beweging* in zich, terwijl het, in eene tijdelijke beweging herschapen, met niet noemenswaardige kosten tot eene verbazende krachtsontwikkeling kan gebragt worden, en geheel geschikt is tot het in werking brengen van locomotieven, schepen, fabrieken, molens, rijtuigen, enz.

Naar wij vernemen, heeft de uitvinder zijne miniatuur machine voor eenige dagen aan Z. M. den koning en de andere leden van de vorstelijke familie vertoond en in Hoogstderzelver tegenwoordigheid in werking gebragt; ook heeft hij bereids om octrooi bij de regering aangevraagd.

Engeland.

Toen de Engelsche dagbladen zulke treurige tafreelen ophingen van den toestand der Engelsche armée in de Krim, stond men zeer verwonderd; maar men dacht toch dat het met de marine beter gesteld zou zijn. Thans verklaart de admiraal Napier openlijk, dat hij naar de Oostzee vertrokken is met onbruikbare equipages, ongeoefende officieren, zonder kaarten en zonder loodsen; dat hij in de onmogelijkheid verkeerd heeft Kroonstadt aan te tasten, zonder de vloot aan een zeker verderf bloot te stellen, terwijl hij zich ten slotte in de hevigste bewoordingen over de lords van de admiraliteit en bijzonder over sir James Graham uitlaat.

Frankrijk.

Parijs, 12 *Februarij.*

Men begint er nu hier aan te twijfelen, of van de onderhandelingen tusschen de gezanten der Westersche mogendheden en prins Gortchakoff te Weenen, wel iets komen zal. Het schijnt zich namelijk te bevestigen, dat men het over de uitlegging der vier guarantien nog op verre na niet eens is. Gelukt het echter een traktaat met Pruissen te sluiten, dan kan ook hierin verandering komen.

— De Fransche diplomatie, die Berlijn tot dusverre met allerlei moeijelijkheden te kampen had, schijnt elders gelukkiger te zijn; men zegt namelijk, dat het koningrijk der beide Sicilien, Portugal en Hanover gereed zijn, om zich bij de Westersche mogendheden aan te sluiten. Ook Belgie heeft, zegt men, op zijne toetreding hoop gegeven, zoodra men het met Pruissen eens geworden is.

— De *Constitutionnel* deelt het onderstaande mede, als door een zijner correspondenten den 25sten Januarij jl. in het Fransche legerkamp voor Sebastopol geschreven; men wil er eene zijdelingsche wederlegging in zien van het berigt, dat bij het Fransche gouvernement laatstelijk rapporten uit de Krim zouden ontvangen zijn, die alle hoop op de vermeestering van Sebastopol benamen.

» Wanneer wij het vuur hervatten, zullen wij drie honderd stukken geschut in batterij hebben; maar de Russen maken aanstalten om ons af te weren met eene nog talrijker artillerie dan vroeger. Behalve de zeer uitgebreide en wel gewapende buitenste omwalling, is rondom Sebastopol eene tweede omwalling aangelegd en insgelijks in zeer sterken staat van tegenweer gebragt.

» Achter deze tweede omwalling is het belegerde garnizoen, gelijk wij met verrekijkers duidelijk kunnen zien, onafgebroken bezig verdedigingswerken in de binnenstad aan te leggen. De barricaden, die eerst aldaar waren opgeworpen, worden thans vervangen door regelmatige batterijen, aangelegd tot het afsluiten der straten; en buitendien worden de voornaamste huizen in citadellen veranderd.

» Aan buskruid en ammunitie moet in Sebastopol geen gebrek zijn: immers de Russen zenden, zonder daarvan eenige uitwerking van belang te kunnen verwachten, ons bestendig zwermen bommen toe, in ruil voor die welke wij met minder kwistigheid tot hen rigten.

» Sebastopol zal ingenomen worden, dat staat vast; maar men dient in Frankrijk te weten dat het eene zware taak is, die alleen door de onweerstaanbare dapperheid onzer troepen kan worden volbragt. Buitendien zullen wij den vorst Mentchikoff moeten slaan, die, naar gezegd wordt, zonder moeite honderd duizend man onder de muren der vesting kan vereenigen."

— Men verzekert, dat de regering, zoodra de keizerlijke garde in de Krim aangekomen zal zijn, stellig het berigt van een krachtigen aanval op Sebastopol te gemoet ziet, en dat indien niets geschiedt, zoowel lord Raglan als de generaal Canrobert afgezet zullen worden. Sebastopol veroveren of den veldheerstaf nederleggen, is het alternatief, dat aan beide generaals gesteld is. Ten hove spreekt men van het voornemen des keizers, om zich in persoon naar de Krim te begeven.

Briefwisseling tusschen de Amerikaansche autoriteiten en het Nederlandsch Gouvernement over de zaak van Gibson.

In den *Echo Universel* vindt men een deel der correspondentie tusschen de Amerikaansche autoriteiten en het Nederl. gouvernement, over de zaak van Gibson, zooals die in de *New-York Herald* voorkomt. Wij laten die correspondentie hieronder volgen.

Brief van den heer Marcy aan den heer Belmont:

Washington, 8 Aug. 1853.
(Extract).

Onder de zaken, die, na uwe aankomst te 's Hage, in de eerste plaats uwe aandacht inroepen, behoort die van Walter M. Gibson, Amerikaansch burger, dien de Hollandsche autoriteiten van Batavia, eiland Java, eenigen tijd geleden hebben gevangen gezet, onder beschuldiging van poging om de Inlandsche hoofden van het eiland Sumatra op te hitsen tot het weigeren van gehoorzaamheid aan de Hollandsche regering. Meer dan een jaar is reeds verloopen, sedert tegen den heer Gibson, wegens dit voorgewende vergrijp, een crimineel proces is ingesteld, en vermits er weinig waarschijnlijkheid bestaat dat dit proces spoedig geëindigd zal zijn, schijnt de meest alledaagsche humaniteit aan het gouvernement den pligt op te leggen, van ten gunste des heeren Gibson tusschen beiden te treden, ten einde de vexatien te doen ophouden, waaraan hij ten doel staat. Indien zich gevolgelijk de door de dagbladen medegedeelde tijding van de vlugt des heeren Gibson niet bevestigt, dan zult gij u beijveren om bij het gouvernement van Z. M. den koning der Nederlanden, door tusschenkomst van den Nederlandschen minister van buitenlandsche zaken, eene ernstige aanvrage te doen, tot onmiddellijke veroordeeling of vrijstelling van den heer Gibson.

W. L. Marcy.

De heer Marcy aan den heer Belmont:

Washington, 6 Sept. 1853.

Mijn Heer!

Gij zult uit de copiën der hierbijgaande stukken zien, dat de heer Gibson, wiens zaak ter uwer kennis werd gebragt bij eene depeche van dit departement van den 8sten Augustus ll., zijne vlugt bewerkstelligd heeft en te New-York is teruggekeerd, en dat hij thans van het Nederlandsche gouvernement eene schadevergoeding vraagt 100,000 dollars bedragende, voor de schade en verliezen, die hij heeft geleden, tengevolge van zekere zonderlinge en vexatoire handelingen, die, gelijk het is aangevoerd, tegen hem werden ingesteld door de Hollandsche autoriteiten van Batavia, eiland Java.

Gij zult u beijveren van dezen eisch aan de overweging van het Nederlandsche gouvernement te onderwerpen, met de uitdrukking van het vertrou-

wen van het gouvernement der Ver. Staten, dat, wanneer de voorstellingen van den heer Gibson getrouw bevonden worden, hij schadeloos gesteld zal worden voor alle verliezen, en dat de personen, die betrokken zijn in de onregtvaardige en verdrukkende handelingen jegens hem, zullen worden behandeld met de gestrengeheid, die hun gedrag verdient.

W. L. MARCY.

De heer Belmont aan den heer Marcy.

Legatie der Vereenigde Staten te 's Hage, 18 October 1853.

Mijn Heer!

. . . . Gij zult uit mijn brief zien, dat ik, overeenkomstig uwe instructien, niet alleen heb aangedrongen op het in overweging nemen door dit gouvernement van den eisch des heeren Gibson en van het straffen der personen die betrokken zijn in de wreede en vexatoire behandeling die hij onderging, maar dat ik bovendien de bijzondere aandacht van den minister gevestigd heb op het wreede feit, dat de bemanning van de *Flirt* zich nog immer op Java in de gevangenis bevindt.

AUGUSTE BELMONT.

De heer Belmont aan den heer van Hall.

Legatie der Vereenigde Staten te 's Hage, 17 October 1853.

Mijn Heer!

Ik heb thans de eer aan uwe Exc. een verslag aan te bieden van de feiten betreffende Walter M. Gibson in Nederlandsch Indie, zoo als ze door dien gentleman aan het gouvernement der Vereenigde Staten zijn geleverd.

Gij zult uit dat stuk zien, dat Walter M. Gibson, Amerikaansch burger, bevelhebber en eigenaar van den Amerikaanschen schoener *The Flirt*, den 5den Februarij 1852 werd in hechtenis genomen door een officier van Z. M. den koning der Nederlanden, op het eiland Sumatra, onder eene aangevoerde beschuldiging van hoogverraad, en dat de Amerikaansche vlag van dat schip werd weggenomen en op dat schip beslag werd gelegd. De heer Gibson werd toen naar Batavia overgebragt, waar hij in de gevangenis bleef tot den 24sten April 1853, en dus gedurende bijna zestien maanden, als wanneer hij, volgens hem van buiten toegekomen inlichtingen, met grond een nog erger lot duchtende, zijne vlugt bewerkstelligde.

Gedurende dat tijdsverloop onderging hij rampen, hardheden en wreede behandelingen, en was voor een tijdsverloop opgesloten met inlandsche boosdoeners van de laagste soort in eene gevangenis, die hij slechts in de militaire gevangenis van *Weltevreden* voor eene meer confortabele kamer verwisseld heeft op de krachtige eischen van kapitein G. Basset, van het Amerikaansch schip *Rambler* . . . . . .

De heer Gibson toont aan, dat het eenige bewijs, waarop de ingestelde vervolging tegen hem berust, en waarom hij zestien maanden lang de smadelijkste gevangenisstraf heeft ondergaan, bestaat in een brief, in de Maleische taal geschreven door een zijner vrijgesprokene bedienden, en welken brief hij zoowel toen als nu verklaard heeft valsch te zijn.

Door de verbeurdverklaring van zijn schip en zijne langdurige gevangenzetting, gepaard met vexatoire en afmattende omstandigheden, heeft de heer Gibson niet alleen geldelijke verliezen geleden, maar ook is zijne gezondheid daardoor niet weinig geschokt geworden.

Thans eischt hij van de regering der Nederlanden eene schadeloosstelling van 100,000 dollars wegens de schade en de verliezen, die hij heeft geleden, en ik heb last ontvangen van den president der Vereenigde Staten, om de daadzaken, zoodanig als hij ze verhaald heeft, ter uwer kennis te brengen, en zijn eisch tot schadeloosstelling aan uwe bijzondere overweging over te laten.

AUGUSTE BELMONT.

De heer van Hall aan den heer Belmont.

's Hage, 11 Januarij 1854.

Mijn Heer!

. . . . Ik hoop weldra in staat te zijn, uwe nota van den 17 October 1853, betreffende den eisch van den heer Walter M. Gibson te beantwoorden en u te overtuigen, dat hij alleen oorzaak zijner wederwaardigheden is en dat hij ongelijk heeft met de autoriteiten van Nederlandsch Indie verantwoordelijk te willen stellen voor zijne verliezen.

VAN HALL.

De heer Belmont aan den heer van Hall.

Legatie der Vereenigde Staten te 's Hage, 15 Januarij 1854.

Mijn Heer!

. . . . De verzekering, vervat in uwen brief, dat gij weldra in staat zult zijn om mijne nota van 17 Oct. ll. volledig te beantwoorden, was mij zeer aangenaam, want de verliezen en het lijden van den heer Gibson, verdienen dat zijne zaak spoedig en voldoende moge opgelost worden. Veroorloof mij echter U eerbiedig onder het oog te brengen, dat ik, na volledig kennis te hebben bekomen van de feiten, zoodanig als ze mij door mijne regering medegedeeld zijn, moeijelijk kan gelooven, dat gij tot dusverre naauwkeurig zijt ingelicht omtrent de omstandigheden in deze waarlijk buitengewone aangelegenheid, wanneer gij namelijk zegt, weldra in staat te zullen zijn om mij te overtuigen, dat de kapitein Gibson alleen aan zich zelven te wijten heeft al datgene, wat hij van wege de Nederlandsche autoriteiten in Oost-Indie heeft geleden, en dat hij geenszins het regt heeft om haar verantwoordelijk te stellen voor al de harde behandelingen en verliezen, die hij heeft ondergaan. . . . .

AUGUSTE BELMONT.

(*Wordt vervolgd.*)

De Engelschen in Japan.

Den 7den September 1854 vertoonden zich vier schepen onder Engelsche vlag voor de baai van Nagasaki, in Japan; het waren het fregat Winchester, gekommandeerd door den Schout bij-nacht sir James Stirling, en de drie stoombooten Encounter, Barracouta en Styx. Zoodra zij in het gezigt waren, verlieten Chinesche jonken de haven en kwamen hen te gemoet. Op eene afzonderlijke plaats aan het achterste gedeelte dier kleine vaartuigen bewoog een officier der Japansche douane eenige bladen schrifts in de Fransche, Engelsche, Russische, Hollandsche, Chinesche en andere talen. Daar de Engelsche kapiteins dien man, welke als het ware wanhopige gebaren in zijne bewegingen maakte, met zekere minachting voorbij voeren, wierp hij de papieren over boord. Het meerendeel derzelve viel in zee, doch eenige vielen op het dek van de Winchester. Men raapte die op en las een streng verbod, onder bedreiging van de zwaarste straffen, dat de vreemdelingen de haven niet mogten binnen komen.

Sir James Stirling had zijn plan beraamd en besloten om de wetten des lands niet te overschrijden, ten zij hij daartoe door onvoorziene omstandigheden mogt genoodzaakt worden. Evenwel stevende hij al voorwaarts, tot groote wanhoop der Japansche officieren, die in de meening waren, dat hij willens was om het consigne te schenden. Om al het gewigt, dat die ambtenaren aan het volbrengen van hunnen pligt hechten, te begrijpen, moet men het gewone middel kennen, dat aangewend wordt om zich van hunne getrouwheid te overtuigen. In Japan treft de kastijding van een officier, die zijn pligt verwaarloost, of van een verrader, niet alleen den schuldige, maar ook zijne geheele familie en bepaaldelijk worden zijne kinderen er door getroffen. Evenwel is het mogelijk om die onschuldige hoofden aan de straf te onttrekken, die hun wacht. Dit middel is gelegen in den zelfmoord op Japansche wijze, een zelfmoord, die daarin bestaat, dat men zich den buik opensnijdt met een der twee scherpe messen, die de agenten der autoriteit in een gordel dragen. Door deze zelfopoffering is de geregtigheid des lands ontwapend en vergenoegt zij zich met een enkel slagtoffer.

De ongelukkige officieren der douane in de jonken geloofden dus, dat het oogenblik voor hen gekomen was, om zich zelven die straf op te leggen, toen de Winchester het anker liet vallen voor eene reeks jonken, die aan elkander vastgehecht waren en de binnenhaven van Nagasaki nagenoeg op dezelfde wijze sloten, als de Russen den ingang van de haven Sebastopol, door het laten zinken van eenige schepen. Men verbeelde zich, hoe de Japannezen te moede waren, toen zij de Europesche schepen binnen de wettige grenzen stil zagen blijven liggen. Zoodra had dit niet plaats gehad, of nieuwe jonken, met gezanten van den gouverneur aan boord, kwamen naar de Engelsche schepen toeroeijen.

De Japannezen stapten op de Engelsche schepen over, en vroegen naar de namen der Europesche schepen, naar den rang van sir James Stirling, naar het aantal manschappen dat aan boord was, van de sterkte der schepen, en eindelijk naar de beweegreden van de komst des eskaders. De kommandant had een brief voor den keizer van Japan, dien hij hem wenschte te doen toekomen en waarop hij een antwoord verlangde. Men vroeg hem te dien einde een uitstel van tien dagen en buitendien de belofte, dat hij zich gedurende dien tijd aan de wetten des lands en de bepalingen ten opzigte der vreemdelingen zou houden. Sir James Stirling gaf daarop zijn woord en verbond zich, om den ingang van de haven niet te overschrijden, zijne manschappen te beletten aan land te stappen, en hun allen handel met de Japannezen te verbieden.

Die voorwaarden waren hard, doch de voorstellen, die de schout bij nacht aan den keizer van Japan had te doen, waren van groot gewigt, en de Engelsche regering had eerstgemelde aanbevolen, om al datgene te vermijden, wat naar geweld geleek en waardoor het hof van Jeddo kon gekwetst worden. Deze gedragslijn was ook daarom meer berekend, om in het doel dat men voor oogen had, te slagen, daar zij scherp afstak bij de dreigende houding der Amerikanen, die door middel van eene aanzienlijke uitrusting aan Japan als het ware een tractaat afgedwongen hadden.

De voortgaande onderhandelingen ter inleiding, hadden plaats door tusschenkomst van een Japannees, die te Hong-Kong als tolk zich aan boord van de Winchester had begeven.

Die man, welke, voor meer dan twintig jaren, door een storm ver van zijn geboorteland op de kust geworpen werd, had Engeland bezocht en zich voor goed nedergezet op het Engelsche eiland Hong-Kong, waar hij trouwde en vader van een huisgezin geworden was. Het ongeluk, waardoor hij van zijn vaderland verwijderd werd, is, volgens de Japansche wetgeving eene misdaad, en die misdaad wordt er met den dood gestraft. Zonder twijfel was het dus met het doel, om aan den ongelukkigen tolk die straf te doen ondergaan, dat de officieren van den gouverneur hem uitnoodigden, om zich aan

land te begeven. De voorzigtige Japannees wachtte zich echter wel aan die uitnoodiging gevolg te geven. In den loop van het gesprek verried een der officieren, zinspelende op diens vrouw en kinderen, de gedachte der regering, door te zeggen: »Eene vrouw, geboren voor de tranen, en kinderen, bestemd tot het verdriet." De zinspeling was bevattelijk. De tolk scheen den beul niet te kunnen ontgaan wegens zijne misdaad van schipbreuk geleden te hebben; reeds werd zijne vrouw als eene weduwe, en zijne kinderen als weezen beschouwd. Doch deze had zich niet ingescheept, zonder zich overtuigd te hebben, dat hij buiten gevaar was onder de bescherming der Britsche vlag. In plaats van eenig antwoord te geven, wees hij op de trotsche vlag, die van den top van den mast der Winchester wapperde, en toen hij dit gedaan had, was geen verzoek en geen belofte in staat, hem te bewegen van boord te gaan.

Ondertusschen verliep de tijd en men bleef op antwoord van Jeddo wachten. Sir James begon zijn geduld te verliezen; de werkeloosheid veroorzaakte ziekte onder de ekwipage. De toestand van het eskader was nog te pijnlijker, daar men een heerlijk landschap en eene volkrijke stad voor zich had. Dit was eene straf voor zeelieden, die tot werkeloosheid gedoemd waren, welke met die van Tantalus kon vergeleken worden. Op het laatst van September liet de kommandant aan de regering weten, dat hij niet langer de terugkomst wilde afwachten van den afgevaardigde, die naar Jeddo gezonden was, maar dat hij tot aan de stad met zijn eskader zou opvaren. Deze verklaring veroorzaakte de grootste verlegenheid in de woning van den gouverneur. Wanneer sir James zijne bedreiging ten uitvoer had gebragt, dan zou het gedaan zijn geweest met den voornaamsten vertegenwoordiger van de Japansche autoriteit te Nagasaki; maar hij moest besluiten tot de onaangename soort van zelfmoord, dien men kent.

Deze vertegenwoordiger zond nu in alle haast vertrouwelingen aan boord van de Winchester en stelde zich ter beschikking van den kommandant hem tevens smeekende, om nog eenigen tijd te willen wachten. Sir James vroeg daarop vergunning om versche levensmiddelen te koopen en om zijne matrozen aan land te laten stappen, ten einde hunne ledematen in beweging konden komen. Doch die eischen konden niet worden toegestaan, alvorens instructien van het hof waren ontvangen. De gouverneur hakte echter in zijne regtmatige vrees, den knoop door. Daar hij namelijk geen omgang of handel tusschen de vreemdelingen en Japannezen mogt veroorlooven, zoo was hij geenzins vrij om het koopen van levensmiddelen te vergunnen; hij beloofde derhalve die gratis te geven. Evenmin in staat zijnde, om het aan land stappen toe te staan, stond hij sir James het genot van een eiland, dat in de reede was gelegen, voor zijne manschappen toe. De schout-bij-nacht liet de mannen, die aan de beterhand waren, daar aan land stappen, en deze herstelden weldra, door de beweging in de open lucht, in het schoonste en gezondste gedeelte der wereld, geheel en al. Op denzelfden dag ontving de Winchester manden vol eijeren, gevogelte en groente. Versch vleesch konden zij geen ander bekomen dan van varkens, want de Japannezen fokken geen beesten voor de consumtie; zij kennen zelfs het gebruik van melk niet.

Er verliepen nog eenige dagen, en daar deze geen verandering in den stand der zaken bragten, egde sir James het voornemen aan den dag, om zijne netten in de baai uit te werpen. Daarop smeekte men hem zulks niet te doen, want dit zou zooveel geweest zijn als de wetten trotseren; doch men verbond zich om hem daarentegen visch te bezorgen. Denzelfden avond ontdekte men van het eskader eene groote beweging in de haven. De talrijke jonken, die in de baai vereenigd waren, schaarden zich zoodanig, dat eene groote uitgestrektheid waters open bleef, en in die ruimte zag men Japannezen, geëscorteerd door gewapende jonken, een vischtoestel van buitengewoon grooten omvang aanbrengen, hetwelk zij lieten vallen en om hetwelk eene wacht den geheelen nacht gestationneerd bleef. Ondertusschen bleek ieder, dat het vischtoestel meer groot was dan afdoende, want al hetgeen men daarmede ving, bepaalde zich tot eenige manden visch, zooals tong, tarbot, enz., juist zooveel als noodig was voor een maaltijd der ekwipage.

(Wordt vervolgd.)

Burgerlijke Stand.

Van den 9den tot 15den Maart 1855, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 9n., Johannis Wilhelmus Snieders, 37 j. Jager.— Idem, Frederik Willem Anton Guilliaume, 45 jaren.— Idem, Jacoba Christina Kerker, 70 jaren.— Den 10den, Christiaan van Gelder, 52 jaren.— Idem, Joost Paulus Cornelis Zaal, zoon van Joost Henricus Zaal en Sophia Petronella Susanna Maria de Bosson, 9 maanden ruim.— Den 11den, Rosina Martha Dorenbosch, 8 jaren en 6 maanden. Den 12den, Jan Arend Godard de Vrep, 18 jaren, machinist leerling aan boord van Z. M. Stoomschip *Curaçao*.— Idem, Charmantje Ansen, 70 jaren n. g.— Den 13den, Jinken Tjalss Haan, jaren, ligtmatroos aan boord van het Nederl. schip *Mina*.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 15den, het schip *Anna*, kapt. Scheeve, van Amsterdam.— Passagier: de Heer J. H. Lente.

Uitgeklaard.

Den 14 dezer, de Nd. Am. brik *Marshfield*, kapt. A. Hodgon Jr., naar Boston, lading: 175 vaten Melassie 20,294 gallons, 137 vaten Suiker 209,520 pond, 24 balen Cacao 3,825 pond en uit het Entrepot 6 roode kelders Genever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Mina, kapt. C. P. Cupido, adres bij M. M. Curiel. Sluit HEDEN.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co. Sluit 17 dezer.

Louisa Christina, kapt. L. C. Peters, adres bij H. Degenhard.

Plata, kapt. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Wijnanda Lucretia, kapt. de Jong, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

(4212) Met de Mail van gisteren ontving ik de bedroevende tijding, dat mijne dierbare moeder Mevrouw de wed. A. DE MAN geb. BERENDS, den 6den Februarij ll., te *Breda* in den ouderdom van 65 jaren is overleden.

Paramaribo, den 15 Maart 1855.

A. DE MAN.

Eenige en algemeene kennisgeving.

Op den 3den Februarij jl. overleed te *Amsterdam*, in den ouderdom van bijna 80 jaren, onze geliefde Behuwdvader en vader, de Heer P. DE LA VALETTE.

Paramaribo, den 16 Maart 1855.

C. M. MOES.
A. E. MOES,
(4210) DE LA VALETTE.

Eenige Kennisgeving.

Heden ontving ik het treurige berigt, dat op den 4den Februarij d. j. te *Hellevoetsluis* is overleden: mijn veel geliefde zoon JACQUES LODEWIJK DE MESQUITA in den ouderdom van 19 jaren en 6 maanden.

Strekkende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo, den 14 Maart 1855.

(4211) C. M. CRAKAU.

A. DE MAN zal op DINGSDAG den 27 Maart e. k., des namiddags om 4 ure, ten zijnen huize door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ doen verkoopen: *Diverse* **MEUBELEN**; *Tafel* en *Dessert* **SERVIEZEN, SPIEGELS** en meer andere Goederen.

De GOEDEREN zijn een dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen. (3702)

Wordt aanbesteed de levering van *p. m.* **12** mille **SUIKERVATEN DUIGEN**, lang 3 voet en 9 duim en breed 4 à 5 duim.

Nadere informatien te bekomen ten kantore van G. L. RÖPERHOFF. (3893)

TE KOOP

Het **ERF** en de **GEBOUWEN** in de 1e. B. W. No. 56; — adres bij
(3941) B. J. GREEVE qq.

De *ZALF* en *PILLEN* van
Holloway,
zijn een zeer aanbevelenswaardig middel ter genezing van zeere of open beenen; als mede bij een algemeen verval van krachten.

Mejufvrouw Gibbon te New castle-on-Tyne, in de Barley-straat No. 31 aldaar, was sedert geruimen tijd lijdende geweest aan zweren aan de beenen, welke van eene zoo kwaadaardige natuur waren, dat het haar onmogelijk was om te gaan, zoodat hare gezondheid daardoor ondermijnd werd. Zij beproefde eene groote menigte geneesmiddelen, doch alles te vergeefs. Op aanraden van anderen welke reeds door de *ZALF* en *PILLEN* van HOLLOWAY waren genezen, begon zij die te gebruiken ten gevolge waarvan hare beenen spoedig hersteld, en zij hare vroegere kracht en gezondheid herkreeg.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld, bij den Apotheker A. B. DE Vries, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [4213]

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**